

Легендата за възникването на Рим разказва, че градът е създаден от братята близнаци Ромул и Рем, потомци на троянския принц Еней. Приказните разкази за основаването на Рим се разпространяват още от итало-сицилийските гърци, впоследствие версията се разработва от елините и се възприема след това от римските писатели. А ето и самата легенда...

Еней, син на троянец и на богинята Афродита, след дълги странствания, заедно с част от населението на разрушена Троя, достига до Италия. Той се установява в Лациум и взема за жена дъщерята на цар Латин. Неговият син Асканий основава града Алба Лонга, откъдето произлизат латините, техните тридесет селища, а следователно и Рим. Един от потомците на Еней, четиринадесетият цар на Алба Лонга - Нумитор, разказва по-нататък преданието, е свален от престола от своя коварен брат. За да няма законни наследници за трона, узурпаторът убива сина на Нумитор, а дъщеря му Рея Силвия превръща в жрица на богинята Веста (весталките задължително дават обет за безбрачие).

Посетена от бога Марс, Рея Силвия ражда двама сина близнаци – Ромул и Рем. За да се отърве от тях, узурпаторът Амулий заповядва да ги изхвърлят в река Тибър. Но божествените деца не загиват. Вълните на реката ги изхвърлят на брега и една вълчица ги откърмва с млякото си.

По-късно децата са намерени от един царски пастир. Той ги отглежда и Ромул и Рем живеят при него до пълнолетието си.

Тайаната за раждането на божествените деца се разкрива. Юношите решават да накажат узурпатора и да върнат царството на дядо си. Те събират дружина от млади воители и на Палатинския хълм край брега на река Тибър основават нов град. По жребий градът получава името на единия от близнаците – Ромул (Рома, Рим).

Между двамата братя обаче възниква свада и при разпратата Рем е убит. Така Ромул става първият цар на Рим.

По време на царуването на Ромул околностите на Рим били населени с племето сабини. Една друга легенда разказва, как на един от ежегодните фестивали римляните пленяват младите сабинянски девойки. Сабините, многоброен и войнствен народ, поискали от Ромул да върне дъщерите им. След акто той отказал, двете страни започнали приготовления за война. Сабинските войски се насочили към Рим и към непревземаемия Капитолийски хълм. Крепостта била завзета от сабините, а според преданието победата им се дължала на лекомислието на дъщерята на командира на Капитолия, Тарпея. Девойката била заплена от златните гривни, които савините носели на лявата си ръка и поискала в замяна на предателство да получи тези великолепни украшения. Предводителят на сабините се съгласил и така през нощта Тарпея отворила една от портите и пуснала врага в крепостта. Щом влезли, сабинският главнокомандващ заповядал на воините си да хвърлят на девойката, това, което имали на лявата си ръка. Той пръв свалил от ръката си гривната, но също и прикачения към нея щит. Воините сторили същото и момичето било погребано под тежестта на сабинското златото и щитове.

След като сабините станали господари на крепостта, Ромул гневно ги предизвикал на открит двубой, а предводителят им дръзко приел предизвикателството. Битката се състояла в блатиста местност, върху която един ден щял на изникне Римският форум. Сабините взели превес над римляните. Ромул паднал на колене и отправил молитва към бог Юпитер. На мястото, на което Ромул се молел, по-късно бил издигнат храма на Юпитер. Римляните взели надмощие в битката и сабините били отблъснати до местността, където след време бил построен храмът на богинята Веста.

В разгара на двубоя обаче се случило нещо, което трогнало разгорещените от двубоя армии. Воините били поразени от гледката на тичащите откъм Рим сабинянки, някои от които носели малки деца на ръце. Някогашните похитени девойки сега бягали при своите римски съпрузи и сабинянски бащи и ги умолявали да сключат мир и да заживеят като един народ. Двете армии били толкова трогнати, че взели решение да сключат примирие. Ромул и сабинският предводител Таций поели съместно управлението като царе на римляните и на приобщения сабински народ.

Макар че в цялата традиция на римската царска епоха съществуват и достоверни моменти, историята на тези времена е предимно легендарна. В древността няма единно мнение за това, кога точно е основан града. Най-често се възприема датата, посочена от писателя Марк Теренций Варон, който отнася събитието около 754-753 г. пр. Хр.

Древният Рим възниква и се разполага на левия бряг на река Тибър. През императорската епоха градската територия включва седем хълма - Палатин, Есквилин, Капитолий, Авентин, Квиринал, Виминал и Целий.

През вековете град Рим е бил седалище на Римската империя, на Папската област, на Италианското кралство и на съвременната Италианска република. В днешно време Рим е столица на Италия и един от най-големите градове в Европа. Предградията на града достигат до Тиренско море.

Рим е известен още като „Градът на Седемте хълма“ и като „Вечният град“. Той е сърцето на Италия и ние Ви пожелаваме да го посетите, а ако вече сте го сторили, да хвърляте винаги по една монета във Фонтана ди Треви и често да се връщате там...